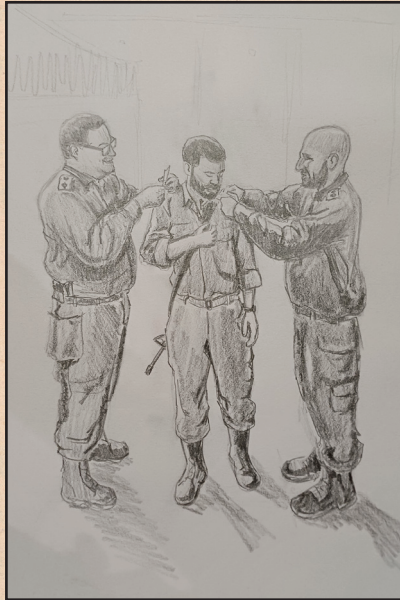

הַנְּנִי

**אסופת שירים תשיעית
מלחמת "חרבות ברזל"
נכתב על ידי אזרחים, חיילים ומפקדים בסדיר ובמילואים**

הנני

אסופת שירים תשיעית בעת מלחמת "חרבות ברזל"

יחידת תרבות וכלים חינוכיים, חיל החינוך והנוער, צה"ל

רמ"ח חינוך: אל"מ שירה רודברג

מפקדת יחידה: סא"ל רעות שלום

עורך: אליעז כהן

מפקדת מט"ח: רס"ן עדי המאירי

מפיקה: ראש תחום תרבות במיל' מיטל פישמן

ע' מפיקה: טוראי רוזנה ג'קסון

קמ"ט סטודיו: סגן סביון מן

איורים: יואב אמיר

עיצוב כריכה וגרפיקה: סטודיו, מט"ח, סמל דניאל אלקריעף

ישראל, אפריל 2024

שורת החיים
בין הבצלים לפלפלים
המוכר מִכָּר לִי
בְּעֶרְפֵּל הַקָּרֵב
שׂוֹאֵל
גּוֹלְנֵצִיִּק מָה שְׁלוֹמֶךָ ?
הֲיֵה מַגִּיעַ לְכָאן עוֹד גּוֹלְנֵצִיִּק,
כְּמוֹדֶךָ רַק עִם
דְּרָגוֹת אֶלּוֹף מְשֻׁנָּה
חִיָּךְ, תְּמִיד אָמַר שְׁלוֹם
יָדַע לְבַחֵר בְּצָלִים
מָה אֵתוֹ ? לֹא רוֹאִים אוֹתוֹ
יֹתֵר

הַגּוֹלְנֵצִיִּק הֵזָה
לֹא יָבֹא לְכָאן יֹתֵר
הוּא נְהַרֵּג בְּעֵזָה
הַגּוֹלְנֵצִיִּק הֵזָה נִבְחַר
לְהִזְיֵל לָנוּ דְמַעוֹת
כְּמוֹ בְּצָל
לֹא נִפְגַּשׁ יֹתֵר לְיַד הַבְּצָלִים וְהַפְּלָפָלִים
נִפְגַּשׁ לְיַד שׁוֹרוֹת
הָאֶבֶן הַקְּרוּה

פַּעַם רֵאשׁוּנָה שְׂרֵאִיתִי מוֹכֵר דּוֹמֵעַ

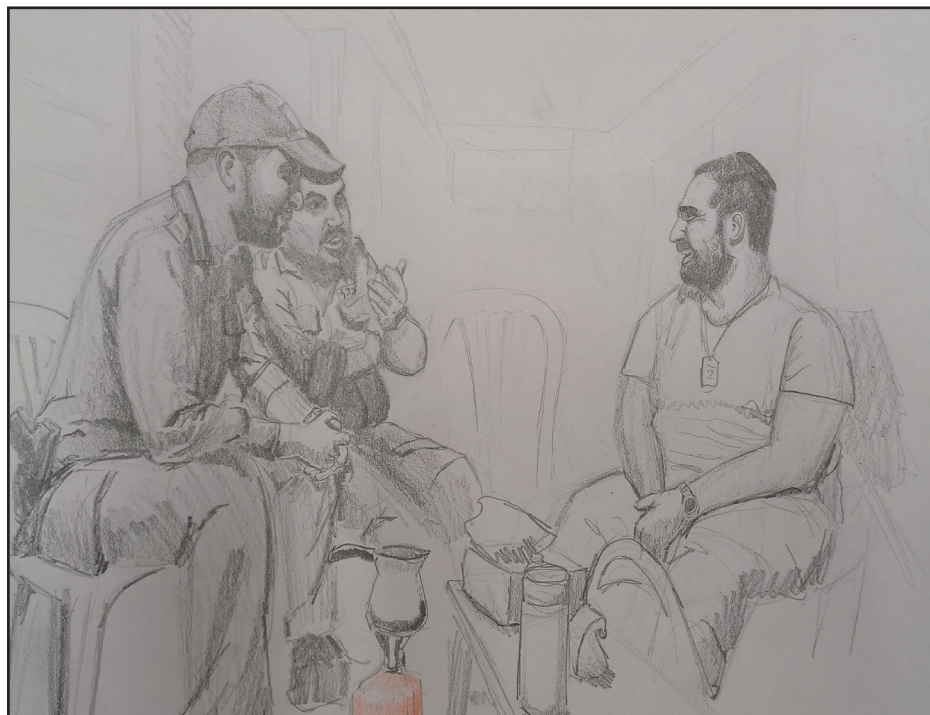
גַּם הַבְּצָלִים
הַחֲלוּ לְבָכּוֹת
וּלְקַלֵּף אֶת שְׂכָבוֹת הַהֲגָנָה שְׁלֵהֶם
מְבִינִים לְרֵאשׁוּנָה
אוֹבְדֵן וְחֹסֵר

אוסף השירים התשיעי של פרויקט "הנני".

שיתוף פעולה מיוחד של חיל החינוך וכתב העת לשירה "משיב הרוח"

השירים הם פרי עטם של אזרחים, חיילים בסדיר ובמילואים.

תא"ל אופיר לויס
קצין החינוך והנוער הראשי

את שקט הבוקר הזה
איור: יואב אמיר

את שקט הבוקר הזה / שרית עיני ריץ'

את שקט הבקר הזה
יש לשאת על כפיים
זו קדשת הגשם
היורד
מענני הכבוד
כך הם יורים את מטחם
מלויים את היפים שבגברינו
בדרךכם השמימה
שוטפים את פצעייהם במים טהורים
חובשים אותם בפתיתי שלג רכים
מלאכי השרת מצטופפים כשהאל
יורד מעל כסאו
ונגמד
לקבועם.

שיר ערש
איור: יואב אמיר

ערש ישראל / יואב גינאי

לפעמים מתחשק לי לשיר לך שיר ערש
זמר זך ונשון על דוגית מפרשים
שיר טהור מרפא שיננך את הארס
וירדים את נפשך וגופך הרצוצים

שישכיב ויתן לך לישון לו ללילה
יאלחש כאבים וישיב אהובים
שיר ערשך המרגיע זשיט אותך הלאה
וישא לחלום שיתן לך אור.

לחלום הנתיק הנשכח שהגשם
והמציא את הנס הבלתי יאמן
שהפליג בסערה אל הים מאי שם
ועגן בנמל הטורשים השומם.

נומי נומי לך ארץ יפה, עיפה
מלחי הדוגית נרדמו זה מכבר
והשאירו אותך לבדך חשופה
מול גלים גועשים וסופות המדבר.

ועכשו זה תורך לעצם אישונים
כדי לפקח אותם שוב מול פלא הדור
כלבלוב פלנית אדמה ששנים
שוב פורחת שפונה כשפניה לאור.

כגשר מט ליפול
איור: יואב אמיר

**על פני המוות / רס"מ אידו גרוסמן - רבנות צבאית, איסוף
נתונים וחללים**

כָּל יוֹם מֵאֵז
הַשְּׁבִיעִי בְּאוֹקְטוֹבֵר,
שֶׁסְּפָרֵי הַתּוֹרָה נָחוּ
מִיַּתְמִים מְחַגְּמִים.

אֲנִי נִמְתָּח.

כָּל יוֹם קֶצֶת
מֵעַל תְּהוֹם.

כְּגֶשֶׁר מֵט לְפַל
נִמְתָּח.

מֵעַל עֵינַיִם קְרוּעוֹת.
מֵעַל הַמּוֹת.

תאג"ד 36
2-3-שג-77

אחרים חטפו יותר
איור: יואב אמיר

בלילה ניגש אליי הבניין / יונתן גרינבוים (לוחם, גדוד 7421)

בלילה נגש אלי
הבנין.
לא קל היתה לו להגיע עד אלי,
לא בגלל שהיא בנין, הלא בנינים
לא הולכים.
בגלל שהיא פצוע.

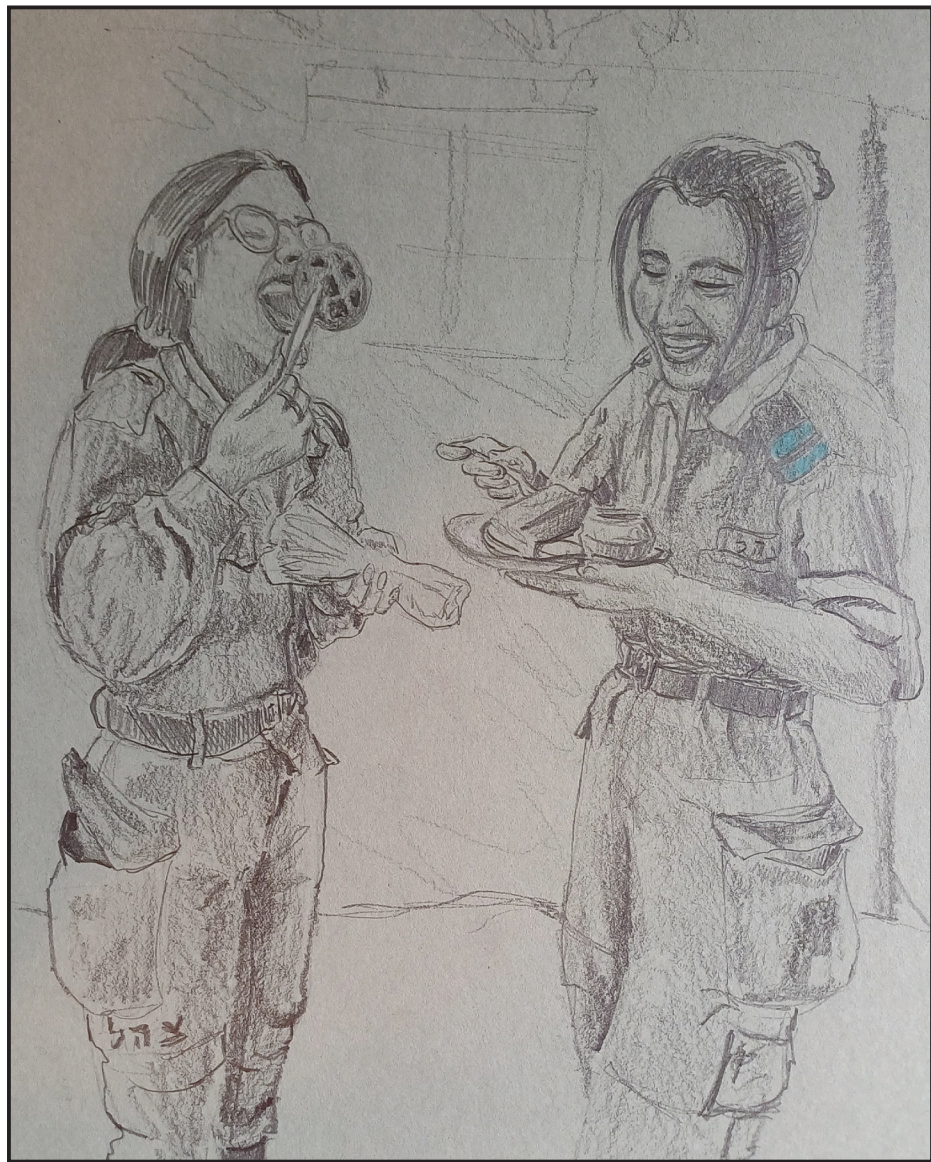
כל אחד פעור כלע,
לא מעט נקבי פדורים, הוא
מתכוץ קצת,
אני מלטף בזהירות את פצעיו,
קורא גרפיטי של חילים.

"איך אתה?" אני שואל.
"ניחסית בסדר" נאנח.
"אחרים חטפו יותר".
הוא מרכין ראש עצוב
חושף את פצעיו
הג קרס כלו ומנח עליו
כמין מצחיה מעקמת.

אני שואל:
"איך אוכל לעזר?"
הוא אומר:
"שטויות, עזב, תכף משקמים
אותי".

הוא מסתובב קצת
ואפשר לראות פצע גדול בחלונות
השמאלים,
מתחיל להתרחק
ומסתובב:
"דבר אינו נציב"
מתבונן בי.
וממשיך.

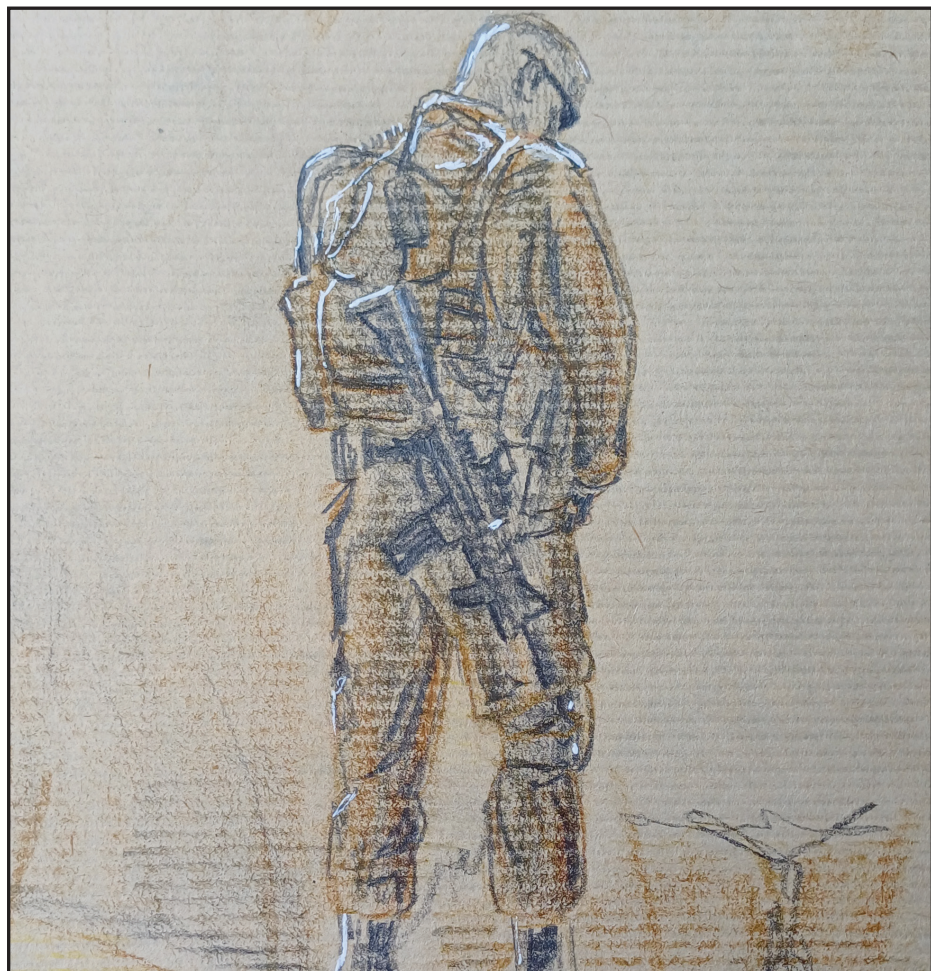
(לילה, חאן יונס, חורף 2024)

קרן קיימת
איור: יואב אמיר

קרן קיימת / אפרת ביגמן

מניחה את חיי -
אשר אין גפיים מהם,
על קרני הצבי הארצישראל.
בריצתו, אין זפה ממנו
לאבד

בין קירות מלט באור קלוש מחוויר
איור: יואב אמיר

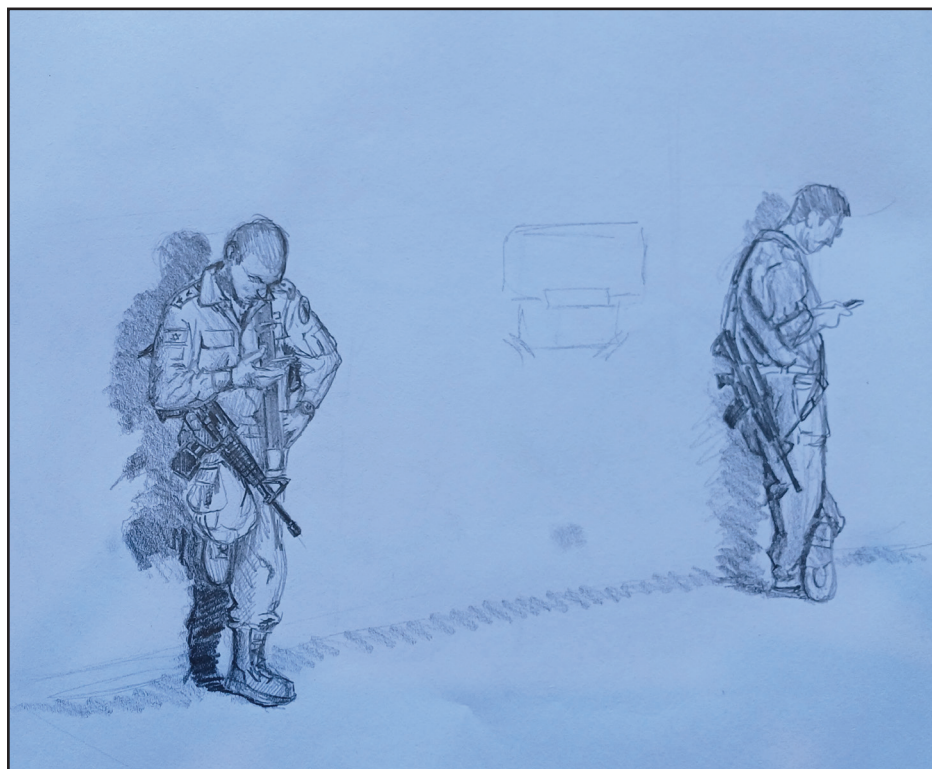
הדינוזאורים / אהרלה אדמנית / מפונה מקיבוץ סעד

אָנִי, הַפִּיג'מָה עִם הַדִּינוֹזָרוֹ
הַתְּעוֹרְרָתִי לְקוֹל עוֹלָה וַיִּזְרַד
חוֹדֵר אֶת הַלֵּב
קַפְצָתִי בְּגוֹף נִרְעַד
אֶל קֶרֶב הָאֲדָמָה
לְהַקְלִט עִמָּךְ בְּפָנִים
עִם כָּל הַשְּׂכָנִים
בֵּין קִירוֹת מְלִט
בְּאוֹר קְלוֹשׁ מְחוֹיר
רְצִיתִי שֶׁהַדִּינוֹזָאוּרִים יִצְאוּ
לְהִשָּׁיב מִלְחָמָה
וְהֵם רַק זָעָקוֹ בְּלִי קוֹל
עַד מָתִי
נִגְזַר דִּינֵנוּ לְהַמְלִיט

התקווה
איור: יואב אמיר

כֹּל עוֹד בְּלִבְבִי יֵשׁ תִּקְוָה.
 תִּקְוָה הִיא בֵּת הַיָּא כְּמַעֲט מִתְּהַ בְּשֵׁבֶת.
 אֶת סִרְבָּתְךָ לְשֵׁבֶת עָלֶיךָ שְׁבָעָה
 בְּאֵת אֵלֶיךָ כְּמוֹ שֶׁאֵת פְּרִשְׁתֵי גֵידִים, חִבְּרָתְךָ.
 לְשֹׁמֵר עַל חֲמָה.
 עֲשִׂיתָ לָּהּ הַנְּשֻׁמָּה מִפֶּה לִפֶּה
 בְּנִתּוּחַ שְׂדֵה צִנְתָּרְתָּ לָּהּ אֶת קִנְיָה
 הַנְּשִׁימָה הַדְּפִק הָיָה חֲלָשׁ
 הִיא הִיָּתָה מְרֻדָּמֶת וּמְנֻשְׁמֶת
 מְחַבְּרָת לְמִכְשָׁרִים חֲדָשִׁים רַבִּים
 הִיִּית צוֹפִיָּה, דְּרוּכָה נִלְחַמְתָּ עַל חַיִּיהָ
 תִּחַלָּה בְּשִׁקֹּט, בְּלַחֲשׁ שְׁלֵא לְהַפְרִיעַ אֶת
 מְנוּחַת הַשְּׂכָנִים לְלֵא הָרַף, עִם מוֹרָא
 הַלְכָתָ אֶתְּהָ אֶל הַשְּׂאוֹל וַחֲזָרָה
 הִסְתַּפְּלַת לָּהּ בְּלָבָן שְׁבָעֵינִים
 הֵן הִיוּ רִיקוֹת, חֲלוּלוֹת,
 חֲסָרוֹת מִבָּעַ הַכְּרָתָה הַלְכָה וּבָאָה.
 מִפְּאֵתֵי מִזְרַח וְקוֹדֵמָה.
 אֶת בְּכִית שְׁעוֹת רַבּוֹת דְּמַעוֹת רוֹתְחוֹת,
 צְלוּלוֹת שְׁקוּפּוֹת זָלְגוּ בְּמוֹרֵד עַל הָאָרֶץ
 בְּשָׁנֵי טוֹרִים יְשָׁרִים נִסְפְּגוּ בְּאֲדָמָה
 הַתִּפְּלְשׁוּ בְּעַפְרָה. נֶצְבְּעוּ בְּצַבְעֵים כְּהִים,
 קוֹדְרִים. מִיָּם עֲכוּרִים, לֹא
 צְלוּלִים. מְרַחֶת מֵהֵם צַבְעֵי
 מְלַחְמָה יֶצְאָת לְקִרְבַּ חַיִּים
 עַל הַתִּקְוָה בֵּת שְׁנוֹת פְּגֻשָּׁתָ אִמְהוֹת אַחֲרוֹת
 אַחֲזָתָן גֵּידִים, שְׁלוּבוֹת עֲמִדָתָן אֵיתְנוֹת,
 לֹא שְׁשׁוֹת אֵלֵי קִרְבַּ גַּם לֹא נַעֲלָמוֹת
 מוֹכְנוֹת, נְכוֹנוֹת לֹא מוֹתְרוֹת, לֹא
 נִכְנְעוֹת כִּי אֵתָן בְּרֵאֲתָן
 אֵתָן נִתְתָן חַיִּים הִיִּיתָן אֵלֵהִים
 לֹא נִתְתָן הַסְּכָמָה לְהַעֲלוֹת אֶת פְּרִי
 לֹא הִבְאֵתָן כְּדִי לְהַחֲזִיר לְאֲדָמָה.
 עוֹד לֹא אֲבָדָה בְּהַדְרָגָה שְׁבָה לְהַכְרָה
 אֲסַפְּתָ אֹתְהָ אֵלַיךְ חֲזָרָה
 נִקִּית אֶת הַבָּץ מֵהַבְּגָדִים
 לֹא הִצַּלְחָתָ לְנִקּוֹת אֶת כֶּתְמֵי הַצַּעַר
 אֶת שְׂאֵרֵי הַכָּאֵב. אֶת פְּרוּרֵי הַזְּכָרוֹנוֹת
 שֶׁנִּדְבְּקוּ לְעוֹר, חֲלַחְלוּ לְרֵאוֹת
 לְטַפְּתָ אֶת הַשְּׁעָרוֹת מְחִיתָ אֶת הַדְּמַעוֹת
 חִבְּרָתָ בְּכָל הַכּוֹחַ, נִשְׁקָתָ
 כְּמָה שֶׁנִּסִּיתָ, לֹא הִצַּלְחָתָ.
 נִשְׁיָקוֹת כְּבָר לֹא מְסִירוֹת כְּתָמִים.
 הִיא עֲדִין מְתַקְּשָׁה לְנֶשֶׁם לְבָד
 יֵשׁ לָּהּ צִלְקוֹת, אוֹלֵי הַזְּמַן יִרְפָּא
 אוֹלֵי לֹא. עֲכָשׁוּ הִיא בְּשִׁקּוּם
 תִּקְוָה הִיא בֵּת כְּמַעֲט אֲבָדָה בְּשֵׁבֶת.

שש בבוקר, דפיקה בדלת
איור: יואב אמיר

בכל סרלואי / מתוד: שירי הייקו מלחמה

*
גרות השבת
מלאכים בדלת
שלום עליכם

*
הר הרצל מואר
ריח פרחים מתים
כמעט סתו

*
ידה מלטפת
את בטנה מעל
קרע בגדה

*
שורת חזלים
חוצה את הגבול
שדות ירקים

*
רוח בחלון
ענף לח מטיל צל
בחדרו הריק

*
לא נרדמים
בחלונות רועדים
פרפרי לילה

*
שש בבקר
דפיקה בדלת
זו רק הרוח

אוסקר בהעמדת פנים
איור: יואב אמיר

**מתוך: שמונים יום - יומן מלחמה / רס"ן (מיל') יאיר טיקטין,
מפקד מחלקת פת"ן, גדוד 79, חטיבה 14**

יום שישי 6.10

בְּעֶרְב־שְׁמֹחַת תּוֹרָה

בְּשִׁירַת מִפִּי־אֵל

זָרַקְתִּי אוֹתָךְ גְּבוּהַ לְשָׁמַיִם

וְאַתָּה צָחֲקָת וּקְצַת פְּחַדְתָּ

וְאֲנִי הִבְטַחְתִּי לָךְ

שֶׁלֹּא אֶעְזָב אוֹתָךְ לְעוֹלָם

יום שני 25.12

בְּדַרְדָּר לְגוֹן הַיְלָדִים

קוֹטָף עֵלָה שֶׁל אֵלֶת הַמִּסְטִיק

וּמְרִיחַ

אֵי שָׁם לִפְנֵי עֵדֻנִים

כְּשֶׁרִיחַ הַגּוֹפּוֹת בְּכִפְר עֵזָה

הַפֶּךְ אֶת קַרְבִּי

מוֹלֵלְתִי קְצַת אֵלֶת הַמִּסְטִיק בְּתוֹר

בְּשֵׁם מְקוֹמִי

רַק חֲבַל שֶׁהִתְהַלִּיךְ הוּא דו־כוּוֹנֵי

וְעַכְשָׁו בְּרִיחַ הַשָּׂרֵף הַמְתַקֵּתֵק שֶׁל

הָאֵלָה

אֲנִי מְרִיחַ אֶת רִיחַ הַכֶּפֶר

וְאוֹלֵי זֶה רִיחוֹ שֶׁל בֶּן הַמְלָךְ

רִיחַ שֶׁעֲדוֹ תִלּוּי בֵּין שְׁמַיִם וְאָרֶץ

רִיחַ הָאֲבִלוֹת וְהַתְּשׁוּעָה

יום ראשון 24.12

אַחֲרֵי הַצְהָרִים יוֹצֵאִים הַבִּיטָה

יוֹשֵׁב עִם הַיְלָדִים לְאַרוּחַת עֶרֶב

קְלִילָה

הַיִּיתִי זָכוֹל

לְהִתְקַבֵּל בְּסִלּוֹת

לְבִית הַסֶּפֶר לְמִשְׁחָק

לְקַטֵּף אוֹסָקָר בְּקִטְגוֹרְזָה שֶׁל

הַעֲמֻדַת פְּנִים.

בכל דור ודור
איור: יואב אמיר

בכל דור ודור / אור אדם / מפונה משדרות

כָּל אֶחָד מֵאַתְּנוּ נֶאֱנֵס שָׁם בְּנוֹבָה

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲבֵב אָדָם לְרֵאוֹת

אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא נְחֻטָּף מִנִּיר
עַל

הַחֲרָבֹן, הַשְּׂרָפָה, אֵיוֹמִים

הַמְרֵאוֹת

כָּל אֶחָד עַל הַטְּנֹדֵר עִם יְדֵים

קְשׁוּרוֹת

וְאֵימָה בְּפָנִים שֶׁל נָשִׁים וְשֶׁל טָף

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מִנִּיר עַל אֶתְּהָ נְחֻטָּף.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲבֵב אָדָם לְרֵאוֹת

אֶת עֲצָמוֹ בּוֹנֵה אֶת בְּאֵרֵי

כָּל אֶחָד בְּכָל זְמַן עוֹד יָקוּם מֵעֶפֶר

יִנְשֵׁךְ אֶת שְׂפָתָיו וְיָשׁוּב אֶל הַסֶּפֶר

יֵצֵא מִמְצָרִים יִתְגַּבֵּר כְּאֵרֵי

מִי־חַיִּים עוֹד יִרְוּ מֵאוֹתָהָ בְּאֵרֵי.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲבֵב אָדָם לְרֵאוֹת

אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא נֶצֵא

מִמְצָרִים.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲבֵב אָדָם לְרֵאוֹת

אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא נֶצֵא

מִמְצָרִים.

כָּל אֶחָד הִזָּה עֶבֶד, מִמְצָרִים נֶצֵא

וְיִזְכִּיר לָנוּ זֵאת לְחֵם עֵנִי: מִצָּה

שֶׁנֶּעַד לְשִׁמֹר, גַּם בְּלִי חוֹשֶׁךְ וְדָם

אֶת אוֹתָהָ הַחֲרוּת שֶׁל אָדָם וְאָדָם.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲבֵב אָדָם לְרֵאוֹת

אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא הִזָּה בְּכַפֵּר

עֲזָה

כָּל אֶחָד הִסְתַּגֵּר בְּמִמְד בְּשִׁבְת

כְּשֶׁבַחֹץ הַטְּרוֹר הַשְּׁתוֹלֵל וְחִבֵּט

כָּל אֶחָד הַתְּפִלָּל, צַעֲקָה שְׁלֵא גָזָה

בְּקִבוּץ הַמְחַלֵּל אֶל מוֹל שַׁעַר־עֲזָה

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, חֲבֵב אָדָם לְרֵאוֹת

אֶת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא חוֹלֵל בְּרַעִים

כָּל אֶחָד מֵאַתְּנוּ לֹא הִבִּין מָה זֶה

כָּאֵן

כְּשֶׁהִיָּרִי חֹדֵר הַלְמוֹת מוֹזִיקָה

וְלְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ נוֹפֵל מִטָּה

מִגִּבָּה

(ערב פסח תשפ"ד, אפריל 2024, קיבוץ מגוון, שדרות)

חיל החינוך בכל הפלטפורמות

קטלוג כלים
חינוכיים

חרבות הברזל

שירים, הלחנות
וקליפים

[@tarbut.idf](https://www.instagram.com/tarbut.idf)

פוסטים

[@idf_edu](https://www.instagram.com/idf_edu)

אנימציות
הנני

חיל החינוך
והנוער

המשיכו לשלוח לנו שירים: eliazcohen@walla.com